

HIRVESTYS

Ylermi
Soini

HIRVESTYS

Ylermi Soini

© 2024 Ylermi Soini

Kustantaja: BoD · Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8562-1

HIRVESTYS

Mikko Juhani Holopainen ja Marko Tiilikainen, kaksi 10-vuotiasta poikaa leikkivät sotaa Holopaisen kotona. Holopaisen äiti, Seija, on myymässä torilla pullia. Lapsen juoksivat ympäriinsä leikkipyssyt heiluen. Sitten Marko pysähtyy ja sanoo

-Vitsi, kato tota tossa

-Mitä? toinen tokaisee

-Tossahan on hirven sarvet ja talja

-Isä ne siihen jätti, kun lähti, Mikko sanoi hieman vaivautuneena

-Mihin se lähti?

-Lontooseen, Mikko vastaa

-Sehän on ulkomailla, Marko sanoo ja jatkaa

-Mutta mä tiedän. Sulla ei oo isää. Sä valehtelet.

-Onpas mulla

-Eipäs oo, Marko väittää

Isä oli tosiaan lähtenyt, mutta syynä oli juuri äskettäin voimaantullut ero. Sen Mikko ja Markokin tiesi. Oli jättänyt hirvensarvet ja taljan peräänsä. Oli kuulunut paikalliseen hirvestysseuraan. Hirvensarvet ja talja ärsyttivät Seijaa, joka oli yrittänyt saada niitä pois, lähinnä pyytäen ja käskien, että isukki olisi ne itse hakenut. Mutta ei hakenut. Sitten oli yrittänyt myydä. Kukaan ei ostanut. Sitten oli yrittänyt antaa pois. Kukaan ei huolinut. Ja Seija suunnitteli heittävänsä ne ros kiin, kunhan ehtisi, koska ne jatkuvasti muistuttivat tuosta paskasta tyy pistä nimeltä Rolf. Rolf oli itse asiassa suomenruotsalainen. Mikko oli saanut kuulla tästäkin koulussa. Siten, oli Rolf sitten paikan päällä tai poissa, Mikko sai osansa hänen olemuksestaan, tai miten sen nyt ilmaisisi.

-Mä tietäisin hyvän leikin, Marko sanoo sitten

-Minkä? Mikko kysyy

-Otetaan noi ja mennään metsään. Leikitään hirveä

-Mutta siellähän ammutaan hirviä, Mikko sanoo, nyt on hirvijahtiaika alkanut

-Niin just, Marko sanoo, tehdään noista kamoista hirvi ja katsotaan kun äijät räiskii sen rikki, ton taljan, hähähää

-En mä oikein tiijä, sanoo Mikko, ne ovat isän kamaa

Mikko kaipasi tietysti isää, ja hirvensarvet ja -talja muistuttivat isästä. Isä oli kertonut jänniä juttuja metsästyksestä.

-Älä oo mamis, Marko tällä, sitä paitsi, ei sulla enää oo isää

-Jos ne ampuvat...meitä, Mikko miettii

-Ei ammu, pannaan talja kepeillä pystyyn ja sarvet toiseen päähän, sitten hiivitään kytkikselle. Tulee naurun paikka.

Jonkin ajan jahkailtuaan Mikko suostuu. Mutta esiin nousee ongelma, miten talja ja sarvet saadaan metsään. Ne ovat aika painavia.

-Soitetaan Eetulle, sanoo Marko

Eetulla on pakettiauto. Eetu on kiva kaveri. Mikko saa soittaa. Mutta Mikko ei tiedä numeroa. Toinenkin ongelma. Ei oo kännykkää.

-Mennään naapuriin, ehdottaa Marko

Menevät sinne. Seppo avaa oven. Seppo Sutinen. Uusi naapuri. Sutinen on spurgu ja ongelmakaveri. Ollut vankilassa. Tekee mitä vaan rahasta. Ja pummaa, eikä maksa rahoja takaisin. Hän katsoo kahta poikaa.

-Jaa mitä? hän kysyy

Sepolla on kankkunen. Marko esittää asian.

-Tulkaa sisään, Seppo sanoo

Mennään olkkariin. Kaljatölkkejä on pöydällä, mutta ne ovat jo tyhjiä.

-Missä sun mutsis on, Mikko? Seppo kysyy

-Torilla

-En usko, Seppo sanoo, sä kusetat

-On se

-Todista se, Seppo sanoo, koska epäilee, että naapurin akka on kohta ovella

-Miten mä sen todistan?

-Mennään teille, Seppo sanoo, jos se ei oo kotona, mä uskon

Mikko kohauttaa olkapäitään. Ja niin mennään. Nyt ollaan pian siis Mikon kotona ja Seppo tutkii paikkoja.

-Mitä sä pyörit, Marko kysyy, et sä nää, että Mikon äiti ei oo kotona

-Turpa kiinni, Seppo sanoo. Onks täällä viinaa tai rahaa?

-Ei, Mikko väittää ja sanoo. Sä yrität varastaa, sä oot roisto.

Seppo lyö avokämmenellä Mikkoa naamaan.

-Ala kertoa kakara, missä on rahaa tai mä tapan sut, Seppo uhkaa

Mikko lyö takaisin. Ei tunnu missään, mutta Seppo suuttuu. Pian Sepolla on kuristusote Mikon kaulasta. Marko yrittää karkuun, mutta Seppo vetää frogut, painaa sitten jalallaan Markoa lattiaan samalla kuristaen Mikkoa. Mikko ei saa ilmaa. Muuttuu siniseksi. Kamppailu on lyhyt. Mikko on jo vetelä. Seppo käy kiinni Markoon. Kuristaa kaulasta. Raivo sokaisee. Kumpikin poika menehtyy. Seppo herää todellisuuteen. Hän ei niinkään välitä pojista vaan siitä, että on itse kusessa. Marko oli kertonut mitä pojat halusivat. Seppo katsoo hirventaljaa ja hymyilee.

Kuusi miestä seisoo metsänreunassa ikään kuin mittailleen puuston tilaa. Yksi on syrjemmällä. Lennart kusee. Hän katsoo kusikaartaan, joka on tyrehtynyt iän myötä niin, että virtsa putoaa vaakasuoraan kintuille ja kengille.

-Perkele, Lennart manaa, aina sama juttu. Ei tahdo kusi juosta enää.

Lennart on käynyt urologilla ja eturauhastulehdus sekä eturauhasen laajentuminen on todettu. Lennartilla on lääkitys. Hänellä on myös muita terveysongelmia. Yksi näistä liittyy paksusuoleen. Lennartilla on divertikuloosi, joka tarkoittaa sitä, että suolen seinämässä on pullistumia. Muutamaan otteeseen ne ovat tulehtuneet. Myös peräpukamat vaivaavat Lennartia. Niitä on leikattukin. Hänellä on myös alkava maksakirroosi.

Lennart kuuluu yhteen kolmesta Nyhtäjän hirviporukasta. Heitä on seitsemän jäsentä. Lennartin lisäksi seuraan kuuluu uutena Vasili Abdulosovich, ulkomaalaistaustainen henkilö, joka näennäisesti mukavana miehenä on päässyt piireihin. Abdulosovich on vihreiden kunnanvaltuuston edustaja, mutta hirvestäjänä ensikertalainen. Hänet otettiin mukaan porukkaan, koska halusi ja kerjäsi ja lopulta vaati. Uhkasi pysäyttää kriittisiä hankkeita. Osaa puhua kuin olisi sivistynyt, vaikkei ole. Hän myös täytti oleelliset kriteerit ja herätti närrää omassa puolueessaan liittymällä metsästysseurueeseen. Sitten on Kari Vuori. Hän on johtava terveyskeskuslääkäri. Hän on sitä, koska on jäänyt paikkakunnalle hillumaan. Nyhtäjässä on kaksi lääkärinvirkaa. Yleensä toinen on täyttämättä. Nyt on onneksi sijainen toisessa virassa, joten Kari voi hirvestää. Hannu on taas paikallinen poliisi. Hän on joskus saanut luodin jalkaansa. Onneksi se ei ollut vakavaa. Se ei tullut rosvojahdissa, vaan hirvijahdissa. Vahinkoja sattuu. Ismo on yrittäjä. Hän pyörittää puufirmaa. Firmalla menee melko hyvin. Koska Ismo on johtaja, häntä sanotaan pääpukiksi. Sanonta on peräisin joistain pikkujoulujuhlista, jolloin meno oli ollut vähän reipasta. Severi on paikallinen maanviljelijä. Iso tila. Hän on perinyt sen vanhemmiltaan. Sisar ei saanut mitään. Sisar muuttikin Ruotsiin, eikä ole pitänyt mitään yhteyttä. Juhani taas on juristi. Hän on joka paikan höylä. Mikä tahansa juridiikan alue sujuu. Siis sujuu, miten sujuu. Parhaiten hän kuitenkin tuntee avioerolainsäädännön ja huoneenvuokralain. Hän onkin sijoittanut kiinteistöihin, lähinnä yksiöihin.

He ovat ”seitsemän luotia”. Näin he kutsuvat itseään. Nimeä miettiessä oli myös ollut puhetta Otavasta tai Seitsemästä veljeksestä, mutta päädyttiin jotakuinkin banaaliin nimeen.

No, joka tapauksessa toinen auttelee toista. Asioita juntataan yhdessä omaksi eduksi, hyvällä tai pahalla. Abdulosovichin tilanne on kuitenkin vielä epävakaa.

Lennart itse on suomenruotsalaista perua. Hän on rikkain kaikista. Hän on liikemies. Asuu Helsingissä, mutta viihtyy maalla ja asuu yhdessä monista huviloistaan, joita hänellä on ympäri Suomea. Hän on kauan oleskellut täällä Nyhtäjällä, koska pitää paikasta. Tutustui paikkaan, koska täällä asui Saara Vasara. Vanha Sussu tai oikeammin maksettu nainen, jota siis Lennart käytti. Mutta nyt Saara asuu muualla, eikä se Lennartia haittaa.

Lennart on rillipäinen. ”Sankasika” on vaimon käyttämä haukkumanimi. Paksut mustat sangat. Ne korostavat tuijottavaa katsetta. Ohut harmaa tukka. Keskeltä kalju. Hintelä mies. Hän vetää ähkien viiloaan kiinni ja palaa porukan luo.

-Konjakkia, hän sanoo, onko sitä?

Sitä tulee. Kari ojentaa. Abdulosovich, joka on oppinut hämmästyttävän nopeasti suomea ja juomaan, sanoo

-Pitäisi saada kauden eka hirvi kaadettua tänään, kun on kauden ensimmäinen päivä. Mikä meillä on ennätys?

Tuskin tarvitsee todeta, että Abdulosovich on tummahipiäinen ja mustatukkainen. Ei partaa, vaikka sanoo olevansa muslimi. Vasen korva on suurempi kuin oikea. Ruskeat silmät tietenkin. Lyhyt äijä. Tanakka, mutta ketterä. Peräisin Azerbaidzhanista.

Ismo sanoo

-Meillä ennätys? Sinähän olet ensikertalainen. Ei sulla ole ennätystä. Sä olet vielä nollamies.

-Mutta siis minua lukuunottamatta, Abdulosovich korjaa harmistuneena. Hän on selvästi ulkojäsen, ei vielä luotettavaa porukkaa.

-Se on kai ollut kolmantena päivänä kun ensimmäinen saalis saatiin. Emme me yleensä ampuile ensimmäisenä päivänä. Yleensä vaan

katsotaan. Jos nyt hirvi ihan eteen tulee, niin sitten voidaan se ampuu, Ismo jatkaa.

Kari läjäyttää ylpeänä asettaan ja sanoo

-Kyllä tämä ase sitten temput tekee, kun on tarvis. Sen nimi on Hadeksen kukka. Minulla on niitä kahdeksan kappaletta.

-Onko ne numeroitu noi sun kukkaset? kysyy Abdulosovich

-On, sanoo Kari harmistuneena, vaikka ei ole, ja Abdulosovich uskoo

-Mikä numero tuolla aseella on? hän kysyy kiinnostuneena

-Onko sillä merkitystä? Kari kysyy

-Ei, vastaa Vasili

-Seitsemän, valehtelee Kari huvikseen

Muut tietävät Karin valehtelevan, mutta eivät puutu asiaan. Miksi puuttuisivat? Abdulosovich on noviisi. Hänelle ei tarvitse välttämättä puhua.

Kari saa Lennartilta pullon. Kaikki ovat ylpeitä aseistaan. Niitä on hinkattu ja kiilotettu. Kari ottaa klunkit ja sanoo kuiskaten

-Tällä voi ampuu myös sarjaa

Kari on pitkänhuiskea. 190 cm pitkä. Tummahiuksinen. Komea vonkale. Keski-ikäinen, niin kuin Abdulosovich. Puhetyyli selvä, osin käskeväkin ja leuhka luonteeltaan, mutta kaveripiirissä reilu, ainakin luulee itse niin. Tästä on kuitenkin erilaisia käsityksiä.

-Noi aseet on kielletty, Hannu sanoo ja virnistää. Hän saa pullon Karilta

-Paskat mä siitä, Kari sanoo, mä ammun millä haluan, ja mitä haluan. Kesällä ammuin joutsenen. Se tuli rantaan rääkymään. Jaa, ei pitäis sanoa...

Hannu on Karia lyhyempi, mutta sen verran pitkä kuitenkin, että pääsi poliisiksi. Ruskeatukkainen. Nenä vähän lytyssä. Noin luonnostaan. Liekö isukki savolainen. Ei tiedä kukaan. Avioton lapsi. Äiti vei salaisuutensa hautaan. Ei ikinä kertonut isästä mitään. Ehkä joku merimies sitten? ”Joku kävi sut tuikkaamassa” sen Hannu oli usein saanut elonsa varrella kuulla. Kuka se joku oli? Tarinoita riitti. Joku jopa epäili Lennartia, joka oli sen verran iäkäs, että saattoi ollakin, mutta samaa näköä ei kyllä ollut yhtään.

-Mut parempihan on, että hirvessä ei ole niin montaa luotia, pilaa hyvää lihaa, Severi sanoo, kun Hannu ojentaa pullon hänelle

Severi on siis maanviljelijä ja sen näkee päältä. Tanakkavartaloinen, vaaleahiuksinen. Oikea Jukolan Jussi. Ikään kuin olisi jostain vanhasta Suomi leffasta. Tukka on lyhyt ja pysty, voisi käydä kapiaisestakin. Keskipitkä jätkä. Mielipiteitä riittää, vähemmän perusteluja.

-Se ei kärsi niin paljon, kun saa kunnon latingin, Kari väittää

-Tappaminen on pääasia, Ismo sanoo, joka nyt puolestaan saa pullon. Kyllä hirviä riittää, kunhan vain luoteja piisaa. Kerran ammuin yhdellä luodilla kaksi kappaletta.

Ismo on liikemies. Hänellä on suuri taipumus valehteluun. Käy puukauppaa. On mettääkin ittellä tietysti. Mutta on hommissa metsänhoitoyhdistyksessä, lisäksi oma bisnes. Kotona vaimo Salli ja kaksi tytärtä. Ismo on hoikka konkelo. Luuviulu. Silti mies on kova syömään. Lyhyt, ruskea siilitukka. Hyvä ryhti. Voisi olla Gestapomies. Sellainen hyvä ryhti ja kaikuva ääni. Joskus hirvimetsällä on jouduttu toppuuttelemaan, kun ei saa puhettaan millään sordinolle. Sopisi armeijan leipiin kuten Severi.

-Tää on oikeastaan kansaterveystyötä, Juhani sanoo ottaen puolestaan konjakkipullon. Hirvet tappavat hirveästi liikenteessä.

Juhani, juristi, on hienotapainen mies. Yrittää välttää karkeaa kielenkäyttöä, metsässä se ei kuitenkaan onnistu. Hän toivoisi oikeastaan voivansa hirvestä puvussa ja kravatissa, mutta eihän siitä mitään tulisi. Tummatukkainen, hiukset kammattu taakse. Siniset silmät. Ohuet huulet. Katse on tiukka. Yrittää enemmän kuin osaa, josta seuraa, että epäonnistuu usein.

-Hirvet tappavat hirveästi liikenteessä, Kari toistaa ja nauraa. Luin jostain, että vuonna 2019 Suomessa raportoitiin noin 1 800 hirvikolaria. Näissä onnettomuuksissa kuoli 4 ihmistä.

-Ja me olemme seisemän veljestä, sju bröder, SB, Lennart sanoo jo vähän tuiskussa, kun saa takaisin pullon. Hän ottaa kunnon ryydyn. Ruokatorvi on tottunut väkeviin liuoksiin.

-Eikö se ollut ”Sju bullets” se nimi? Abdulosovich kysyy

Kukaan ei vastaa. Lennart jatkaa

-Hirviä tapettiin vuonna 2019 noin 60 000 kappaletta, ja jokaisesta hirvestä saa 180 kilogrammaa lihaa. Yhteensä siis 10,8 miljoonaa kiloa. Siitä riittäisi kaksi kiloa jokaiselle suomalaiselle. Mutta harvat ja valitut saavat ne lihat. Pitää metsästää tai omistaa metsää. Mulla on vieläkin pakastimessa edellisen vuoden saalista.

-On kai meillä kaljaakin? Ismo kysyy, tekee mieli vähän miedompaa kuin konjakkia välillä.

-Jos vatsas ei kestä, mun autossa on monta tölkkii, Hannu sanoo, ole hyvä vain ja hae, tossa on avaimet.

Ja Hannu heittää Ismolle auton avaimet. Ismo saa yllättäen ne ilmasta kiinni. Se on puhdas sattuma.

-Älä riko sitten mun autoa, sanoo Hannu. Se on uusin Bemari.

-Joo, poliisilla Bemari, Ismo sanoo nauraen. Palkka on kova teikäläisellä.

Tämä kertoo siitä, että SBn yksi tärkeimmistä kriteereistä on varallisuus. Toinen on vaikutusvalta.

-Tuo sieltä lapiokin mun kärrystä, sanoo Severi

-Mitä me lapiolla tehdään? kysyy Vasili Abdulosovich

Kukaan ei vastaa

Ismo lähtee hakemaan kaljaa. Konjakkia on jo dokattu. Yleensä hirvimetsällä ”Sju Brothers tai Sju Bullets” aloittelee konjakilla. Kullakin porukalla on omat maneerit. ”Veljekset kekkulit”, joka on naapurijengi, kastaa itensä metsälle kossulla. Se on banaalia ja tyyliä. Niillä on myös naisia porukoissa. Mitään sen kummempia pääsyvaatimuksia ei ole. ”Seitsemän luotia” ryhmässä naisia ei ole. Olisi otettu, jos olisi ollut sopivia. Ryhmä haluttiin pitää pienenä ja edustavana. Toinen kunnan joukkio ”Havumetsän sankarit tai lyhyemmin Havu” on täynnä luusereita. Siihen kuuluu valtuuston puhemies Paavo Nokka. Ryhmän nimikin sen jo sanoo. Ne ei juo ollenkaan. Noudattavat sääntöjä. Syövät havuja, sanoo Kari. Ehkä ne halaavat puita, sanoo Ismo. Surkeaa porukkaa. Mamman pissipoikia. Niin Lennart heidät määrittelee. Lennartin mielestä heidän pitäisi vain poimia marjoja, mutta sekin voi olla vaikeaa. Lennartin mielestä Abdulosovichin olisi pitänyt mennä siihen ryhmään.

Ismo dokaa kaksi kaljaa yhteen menoon ja röyhtäilee välillä. Alkaa jo nähdä kahtena. Rakit ovat vähän etäämmällä. Haukkuvat autossa. Yhden nimi on Blåsan. Se on Lennartin elukka. On ihmetelty, miksi sen nimi on rakko suomeksi. Kukaan ei ole viitsinyt kysyä. Nyt Ismokin kusee. Kusikaarikin näkyy kahtena. Ismo hymyilee ja miettii,

kumpi on se oikea. Ei viitsi sormella kokeilla. Joskus kokeilikin ja osui oikein. Pissi lensi kädelle ja housuille.

Ismo palaa muitten porukkaan. Neljä tölkkiä kädessä.

-Kuka haluaa litkiä kaljaa? Ismo kysyy. Virosta ostettua.

Muut puistelevat päätään paitsi Hannu, joka ryystää hetkessä kaksi

Kari sanoo

-Mä olen kuullut, että nykyään hirviporukoihin on soluttautunut eläinsuojelijoita. Ne koittavat pilata koko metsästyksen.

-Jaa miten, millä tavalla? kysyy Juhani

-No, ampuvat tai möykkäävät kriittisellä hetkellä, että hirvi pääsee karkuun. Ja hokuttelevat hirvet maille, jossa niitä ei saa ampua. Lundgrenin tilalle esimerkiksi. Lundgren itsehän on eläinsuojelija.

-Eihän meidän porukassamme sellaisia voi olla, sanoo Juhani. Mehän on oltu samaa sakkia pitkään.

-Paitsi että Vasili Abdulosovich on uusi, Lennart sanoo, kun Rolf otti ja lähti Lontooseen.

-En mä ole mikään eläinsuojelija, Abdulosovich sanoo

-Ja miten niin? kysyy Lennart. Tunnetko Lundgrenin?

-En. En mä tänne tulisi hirvikärpästen kiusattavaksi noitten sorkkaeläinten suojelemisen takia. Sehän olisi tyhmää, sanoo Abdulosovich

-Onko toi muka hyvä peruste, jos on fanaatikko? sanoo Lennart

-Mutta kun en ole fanaatikko, sanoo Abdulosovich. Jos olisin, en olisi kunnanvaltuustossa

-Mutta eikö ne sellaiset ole justinsa fanaatikkoja? ihmettelee Severi

-Sehän on luottamustyö, puolustautuu Abdulosovich, sinnehän on ihmiset valinneet sut edustamaan hyvinvointia ja pitämään palvelut kunnossa. Ei siellä pilvilinnoja saa tehtyä. Ne ampuu aina ehdotukset alas, oli ne hyviä tai huonoja.

-Jaa, jaa, joo, sanoo Lennart, sun taustas pitäisi tarkistaa, sä näytät pehmeämältä kuin sulanut voi helteellä.

-No, ettekö jo tehneet taustaselvitystä, kun mut tänne otitte? kysyy Abdulosovich. Toi yksi jollehan on poliisi, jatkoj Vasili tarkoittaen Hannua.

Hannu irvisti, muttei sanonut mitään, koska oli juuri ottanut hörpyn konjakkia ja se korvensi kurkkua.

-Pintapuolin kyllä, sanoo Juhani, mutta emme me tiedä susta mitään, ennen kuin tulit Suomeen Venäjältä muka pakolaisena.

-Siitä on aikaa ja mä olin silloin kusessa. Oli sota. Tää on muutenkin naurettavaa, sanoo Abdulosovich. Miettikää nyt vähän. Mäkö tulisin Suomeen suojelemaan eläimiä, vaikka Venäjän viranomaisten rekrytoimana ja nyt aktivoituisin? Mitä järkeä siinä on? Ei mitään. Pitäisi tehdä jotain muita, tärkeämpiä tihutöitä. Ja vielä Nyhtäjälle, tänne peräkylään.

-Okei, sanoo Kari. Et sä vaikutakaan eläinsuojelijalta, mutta on epäilyttävää, että edustat vihreitä. Niissä on paljon outoa ainesta.

-Mikä poliittinen kuulustelu tämä on? ihmettelee Abdulosovich. Mä ajan muita asioita. En mä vastusta hirvikannan vähentämistä. Kai mä jo olisin mesonnut siitä. Ja onko sillä väliä missä puolueessa ylipäänsä on? Mä en ymmärrä, otitte mut tänne, ja nyt sitten on niin kuin ei olisi pitänytkaan ottaa.

-Sä kiihdyt nyt liikaa, sanoo Lennart

Hirvestys on alkanut Nyhtäjällä. Seitsemän hirvestäjän porukka yrittää saada ensimmäistä saalistaan. Mukana ryhmässä on noviisi, ja hirvestysryhmä on muutenkin pieni, ja pian toiminta alkaa saada odottamattomia piirteitä uuden tulokkaan vuoksi. Poliitikon suoja- asussa hän pyrkii toteuttamaan omaa ideologiaansa, jonka tavoitteena on demokraattisen järjestelmän tuhoaminen. Nyhtäjä muuttuu pian rikollisuuden temmelyskentäksi, johon liittyy terrorismia ja huumarikollisuutta.

BoD

